

den, selv om de gik sammen med andres får. Ved gården var der en hæk med hø eller andet foder til dem.

Fårehyrderne er nu blevet en saga. Men der er ingen tvivl om, at drengene på den tid levede et liv, der kunne være spændende og rig på oplevelser, selv om vore dages tarzan- og knallerttilbedere kun vil rynke på næsen deraf. Der kunne være livsperspektiver over lynghedens vidder.

Peder Johansen.

Et totusindårigt vandingssted i Ølgod

I Salomon Frifeldt bog: »Ad jyske Veje Sønderud« berettes om en fra gammel Tid bestående deklaration på et vandingssted på Bøllund hede i Ølgod sogn, som af vejfarende måtte benyttes af folk og fæ. Et system af vejspor sås her, mølleveje til Skærbæk vandmølle, tinghøje mod tinghøjene i Vestkjær og studeveje længere mod syd. Et færdselssagn om en hovedløs so knyttede sig også til stedet.

Vandingsstedet fandtes på et lavt sted på hede-fladen, hvor der altid stod vand, stammende fra et lille kildevæld. Efterhånden som heden blev opdyrket og gennemdrænet, forsvandt vandet om sommeren, og stedet fyldtes med sten, som i tidens løb var blevet aflæsset der vel for at slippe af med dem.

For et års tid siden lavede man en dræning midt gennem vandingsstedet, og da man fik en del af stenene fjernet, kom en masse potteskår til syne i mudderet. En del af dem kom op til nærmere un-

dersøgelse, og det viste sig da, at der var skår af mange forskellige former af jydepotter, men hvad der var mere interessant, var, at der også var skår af rhinsk stentøj og dybest nede mange skår, en del med mundingsrande, af krukker og skåle fra romersk og keltisk jernalder. Stedet vidnede således om stor ælde, men da nogle af skårene stammede fra meget små skåle eller krukker, der vel næppe kan være brugt til drikkeforsyning, kan man nærmest gætte på, at stedet oprindeligt har været en helligkilde, hvis betydning som sådan siden er gået af brug og er glemt.

H. Øllgaard.

Stensat barnegrav

I december 1953 stødte man under pløjning med traktor på nogle sten hos gdr. Karl Søgaard, Refsing, Gesten sogn, mtr. nr. 3 A. Gårdejeren lod stenene ligge og underrettede undertegnede, der kom til stede for nærmere at undersøge stedet. Det viste sig, at der var en hel del sten, som lå i længderetning øst-vest og dannede en rektangel, hvis udvendige længde var 103 cm og bredden omkring 55 cm. Stenene laa 30 cm under overfladen, og det var her ploven havde fået bid i stenene.

Efter fotografering begyndte jeg forsigtigt at fjerne stenene fra midten, da jeg regnede med, at der maatte være en grav. Det viste sig også at være rigtigt. Efterhånden som sten og jord blev borttaget dukkede en lille stensat grav frem. Øverst lå 14 sten som dække. Derunder viste sig som ramme 14 andre sten, som udgjorde den øverste kant, og her-